

Nr 43.

Av herr **Sten**, *angående den offentliga rättshjälpsverksamheten.*

Ett betydelsefullt led i ett kultursamhälles funktioner utgöres av rätts-säkerheten. Samhället har också sedan åtskillig tid tillbaka varit medvetet om att det till dennas tryggande icke räcker med goda lagar och opartiska domare. Lagen om fri rättegång samt statsanslaget till upprättande av offentliga rättshjälpsanstalter vittnar härom. Vad de senare beträffar förefaller det uppenbart att samhällsförhållandenas omgestaltning och deras alltmer komplicerade natur skapat ett rättsmaskineri som icke kan behärras av menig man. Lika uppenbart är att rättsmedvetandets krav icke kan anses fyllt med mindre var man kan få sin rätt, oavsett sin sociala och ekonomiska ställning. Icke minst viktig torde den rådgivande och förlikande verksamhet som kan utövas av rättshjälpsanstalterna vara.

Det är under sådana förhållanden betänkligt att rättshjälpsväsendet ännu är så outvecklat. Endast våra fem största städer samt tvenne landsting synes ha upprättat statsunderstödda anstalter. Detta innebär att större delen av befolkningen, däribland så gott som hela landsbygdsbefolkningen, är hänvisad till den rättshjälp som står att få hos privata yrkesutövare på området. Även om de svenska advokaterna torde vara såväl kunniga som aktningvärda, är det å andra sidan känt att dylik rättshjälp ibland kan bli både dyr och dålig, eller åtminstone endera.

Då stillestånd sålunda synes råda ifråga om det offentliga rättshjälpsväsendets utveckling, frågar man sig efter orsaken härtill. Äro manne villkoren för statsbidrag hårda eller olämpliga, eller är utformningen av verksamheten icke den lämpligaste? Då behovet tydligen föreligger överallt och då det är känt att endast ekonomiska skäl förhindra tillkomsten av flera anstalter, synes frågan om anledningen till att ett verkligt genombrott dröjer vara förtjänt av riksdagens uppmärksamhet. Undertecknad hemställer därför att riksdagen måtte i samband med beviljande av anslag till understöd åt offentliga rättshjälpsanstalter besluta att hos Kungl. Maj:t

hemställa om utredning angående anledningarna till den offentliga rättshjälpsverksamhetens stillestånd och av vad som bör göras för dess allmänna genombrott.

Stockholm den 20 januari 1938.

H. Sten.
